

TÄHEKE

1996

Kas sul on "TÄHEKE" juba tellitud? Suvel vapustavad loosivõidud!

E. Vahä 96

MILVI PANGA

Emadepäeva paiku

SIILIPERES SIBAB SIILE,
KIILIEMA OOTAB KIILE.
LAMBALE ON ARMAS VOON,
KUTSIKALE KOERA KOON.

MUTT SEE PAITAB MUTIKESI,
PÕRSAIL MÕNUS HULGAKESI.
HOBU VANKRI EES EI KEMPLE,
VAATAB OMA VARSA TEMPE.

KUKK NII VARA ÕRRELT SAABUB
– KANAD, TIBUD, ELU LAABUB.
TEADA ANNAB: "KOKK ON KUKK!
SIIN ON VIHMAUSSIJUPP!"

MUSTIK MUST KUI MUSTIKAS,
UURIB: "NASTIK, NASTIK, KAS
SUL KAH LAPSED OLEMAS?
MINUL KÜLL ON VASIKAS."

LEELO TUNGAL

Ema köögis

EMAL LIHAST POLE HALE,
KARTULIST TAL POLE KAHJU:
KÜLMALT PANNI SÜGAVALE
LÜKKAB KUUMAKS KÕETUD AHJU.

HALE POLE TAL KA PEEDIST –
UPUTAB TA MARINAADI.
KÜLMAVERELISELT KEEDIST
ÕUNTEST TEEB, JA MARMELAADI.

SIBUL – SEE SAI TALLE ARMSAKS,
SIBULAT TA NUTAB TAGA!
SIIS, KUI LÕIGUB TEDA NARMAKS,
NUTAB LAUSA LAHINAGA.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU

ELLEN NIIT
Hiiumaa

HIUMAA
POLE RIUMAA,
TA ON HOOPIS PAULI JA VIJU MAA
JA LISAKS KA TIJU-LIISA MAA
NING SÄINA, SILGU JA KIISA MAA.

MILVI PANGA

Ilmajutt

ILMAJUTT KÄIB ILMAST ILMA
KEEGI POLE ILMAST ILMA.
TEISTEST TARGEM ILMAJAM
TÄPSELT TEAB, KUS ILMAKAAR.
SEDAGI, KUS MAGAB TUUL
JA KUS PÕUAD MÄRTSIKUUL.
ÜTLEB ETTE, MILLIST ÖÖD
OODATA ON JA MIS TÖÖD
HOMME SOOSIB ILMASTIK,
KUS ON OHUS RAIESMIK.
MEENUB PÄEV NII PIKSEPIME
ÖÖSEL VÄLGU VAATAMINE.
ILMAAEGU ILMA NIME
KÜLL EI KANNA ILMAIME

OLIVIA SAAR
Vanaemad

VANAEMAD EI OLE ÜLDSEGI VANAD,
NEID AINULT NIIMOODI HÜÜTAKSE
JA JUTTUDES, FILMIDES, PILDISARJADES
NEID VANEMAKS TEHA PÜÜTAKSE.
VANAEMAD EI OLE KA KAUGELTKI NOORED,
VAID MÕNI NEIST NOOREMAPOOLSEM NÄIB,
MIS TÄHTSUST SEL ONGI, KUI PALJU TAL AASTAID,
PEAASI, ET LASTEGA MÄNGIMAS KÄIB.

Illustreerinud VIIVE NOOR

JONAS AVYZIUS

Jonas Avyzius (sünd. 1922.a.) on leedu tuntumaid kirjanikke, kelle romaane on tõlgitud ka eesti keelde. Lastele on ta kirjutanud rohkesti muinasjutte ja lühilugusid.

KES ON KANGEM

Pääsuke Piiripääri pätsis endale lauta tala külge pesa. Varblane Hallvatt nägi seda ja mõtles endamisi:

"Pääsukese maja on tõesti kena. Just nagu minu jaoks loodud..."

Ta ronis sisse, kohendas sulgi ja röömustas:

"Hea, et ma oma semusid kuulda ei võtnud ega endale pesa pununud. Nii toredat maja nagu see poleks ma ikka ehitada osanud. Tõepoolest, mõnikord on kangekaelsusest palju kasu. Nüüdsest peale ajan ma alati oma jonni."

Sellal kui ta niiviisi lõbusaid mõtteid mõlgutas, lendas koju pääsuke Piiripääri ja käskis varblasel otsemaid välja kolida.

"Ma oleksin viimane tobu, kui välja koliksin," nähvas Hallvatt vastu. "Kust ma parema maja leian?"

"Ehita endale ise," sädistas Piiripääri.

"Mulle ei meeldi ehitada."

"Sa pole mitte ainult röövel, vaid laiskvorst ka veel!" päris pääsuke vihast lausa siniseks minnes ning hakkas teisi appi kutsuma. "Minu pesas istub röövel! Tsii-tsii, kasi minema, häbematu, tsii-tsii!"

Pääsukesed lendasid kokku, tahtsid varblasele tuupi teha, kuid pesaava oli kitsas, sisse sai pugeda ainult ühekaupa. Ühte pääsukest aga Hallvatt ei kartnud.

"Kui mina juba kord oma jonni ajan, ei saa teie mulle mitte midagi teha," säutsus ta.

"Küll me sulle veel näitame!" ähvardas Piiripääri.

"Pole siin midagi näidata, mina olen kõike juba näinud."

"Hea küll, jõhkam! Tahad võõras pesas kükitada, eks sa siis kükita, kuni küllalt saab!" sidistasid pääsukesed pahaselt. Nad söötsid pesa juurde ja hakkasid ava kinni müürima.

"Mina olen ikka kangem!" kiitles varblane lustlikult. "Teie rahmeldate, nii et keel vesti peal, mina aga istun siin nagu saks." Niiviisi röömustades tundis Hallvatt järsku, et kõht on tühi, ja tahtis lennata toitu otsima. Aga ta ei leidnud enam ava, mille kaudu välja ronida. Pääsukesed olid selle kinni müürinud.

Leedu keelest Mihkel Loodus

Illustreerinud REET REA

Sada aastat JA KAUEMGI

JAAN RANNAP

"Emme! Emme!" hüüdis Toomas nutuselt. Tekk lendas põrandale. Jooksu tõusnud jalad tõtsid linad lendu. Ja siis oleks väike kogu ka ise lendu läinud, kui mitte ema rahustav käsi poleks teda asemele surunud. Pea ema kaenlas, tuli Toomas tagasi tõelisusse.

"Emme, ma nägin halba und ! Kas tead, ma sõitsin päris üksi liftis. Ja lift ei jäänud enam seisma. Lift tõusis ja tõusis. Pööringule...ja sealt katusele...ja siis otse taevasse nende tähtede poole, mis on nii kaugel, et nende valgus tuleb meile sada aastat."

"Kas sa selle peale ärkasid?"

"Ma tahtsin välja hüpata, siis ärkasin. Ma kartsin, et kui valgus tuleb tähe pealt sada aastat, siis lift veel kauem. Ja äkki siis ma sind ja issit enam ei näe. Sa ju rääkisid tädi Ruutale, et sina saja aasta vanuseks ei ela. Ja issi ütles, et tema kah mitte."

Ema silitas Tooma pead.

"Jää nüüd uuesti magama. Ei tea, kust sulle niisugune imelik unenägu tuli? Lapsed ju üksi liftiga ei sõida."

"Aga Toomas on mõelnud, et salaja sõidab," sosistati emale kõrva. "Toomas on mitu korda mõelnud, et läheb ja sõidab."

"Mis jutt see on? Toomas ei ulata lifti nupule vajutamaagi."

"Toomas on mõelnud, et võtab oma väikese tooli kaasa. Selle pealt ulatab. Toomas on mõelnud, et sõidab mitu korda alla ja üles. Toomas on mõelnud, et võtab oma rooliratta ka ühes. Roolirattaga on hea lifti tüürida."

Ema oli veidi aega vait. "Jää nüüd uuesti tuttu," kohendas ta Tooma aset.

"Kas ma enam ei lähe unes liftiga lendu?"

"Kui sa oma salasõidule ei mõtle, siis ei lähe."

"Ma siis enam ei mõtle," kinnitas Toomas. "Üldse ei mõtle. Emme, kas tead, sada aastat ja kauemgi."

Illustreerinud HILLAR METS

earlyplay waterway

JUMALUKE KÜLL!

ÜKS JOONISTUSVÕISTLUS ALLES LÖPPES, TEINE JUBA HAKKAB. POLE AEGA PLIIAT-SEIDKI SAHTLISSE PANNA.

AGA MIS PARATA, AUHINNAD TAHAVAD JAGAMIST.

NII ET: PABER ETTE JA PINTSEL VÕI PLIIATS PIHKU. PILTE LIIVALOSSIDEST OOTAME TÄHEKESE TOIMETUSSE JUBA 30. MAIKS.

ZÜRII TEEB OMA TÖÖ KÄHKU JA AJAKS, MIL MERE- VÕI JÄRVEVESI HAKKAB SOOJEMAKS MINEMA, ON ILUSAMATE LIIVALOSSIDE AUTORITEL AUHINNAD KÄES. KOLME PEAUHINDA NÄED SIIN PILTIDEL, LISAKS LÄHEB JAGAMISELE VEEL 7 VÄIKSEMAT AUTOT.

KIIRUSTA!

PILT OLEKS NUTIKAS JOONISTADA JOONISTUSVIHIKU LEHELE. SIIS MAHUB SEE PARAJASTI SUURDE ÜMBRIKKU, JÕUAB TOIMETUSSE SIRGENA JA SOBIB KA MEIE AJAKIRJAS AVALDADA.

AUHINNAD PANI VÄLJA MÄNGUASJADE JAE- JA HULGIMÜÜGIFIRMA AS REKATO.

AS **REKATO** LTD

PLASTO MÄNGUASJAD
KESTAVAD KAUA!!!

KOGUDA-ONU SAMUEL Paberraha

Eelmine kord tutvusime müntidega. Seekord teeme juttu paberrahast. Paberraha nimetatakse tihti ka kupüüriks. See prantsuse keelest pärinev sõna tähendab rahamärgi suurusliiki.

Prantsusmaa ongi esimene maa Euroopas, kus paberraha hakati kasutama – aastal 1690. Kuid kaugel Hiinamaal tunti paberraha juba väga ammu, 7. sajandil.

Kindlasti tead, millised paberrahad Eestis praegu käibel on. Kroonid võeti kasutusele 1991. aastal pärast rahareformi (rahavahetust). Eesti esimene paberkrone on pärit aastast 1928. Siis kasutati 5-, 10-, 20-, 50- ja 100-krooniseid. Kuid Eesti pole ainus maa, kus rahatähti krooniks kutsutakse. Esimesed paberkroneid on pärit Taanist (1875 a.) ja Norrast (1877. a.). Rahatähe nimi tuli loomulikult kuninga peakattest, kuningavõimu sümbolist – kroonist.

Nii nagu müntidel, on igas riigis ka paberrahadel omad nimetused. Venemaal – rublad, Poolas – zlotid, USA-s – dollarid. Vahel saavad rahatähed rahvasuus lausa naljakaid nimesid. Nii juhtus Valgevenes, kus üherublalistel on kujutatud jänes. Rahvasuu nimetabki Valgevene rublasid "jänkudeks", kuigi erinevatel rahatähedel on kujutatud erinevaid loomi.

Loomad ja linnud paberrahadel on pigem erand. Kõige tihemini joonistatakse nendele siiski kuulsaid inimesi. Vene tsaaririigi rubladel uhkeldavad pikkade habemete ja kuldsete ordenitega imperaatorid. Poola zlotid on kujutatud kuulus planeetide uurija Mikolaj Kopernik. USA dollarilt vaatab vastu selle riigi esimene president George Washington.

Ka Eesti kroonidel näeme kuulsaid eestlasi – maletaja Paul Keres, kultuuritegelane Jakob Hurt, luuletaja Lydia Koidula, kirjanik A.H. Tammsaare.

Peale portree, rahatähe suuruse, riigi vapi, rahvuspanga nime ja rahvusornamendi on paberrahadel palju muudki huvitavat. Vaata mõnda rahatähte akna juures vastu valgust, siis märkad, kui palju keerulisi elemente seal on. See kõik on sellepärast, et rahatähti poleks lihtne järele teha. Kuid igasugustele nõksudele vaatamata liigub kogu maailmas ringi ka valeraha.

Poola 5000-zlotise paberraha järgi võib mängida pilli, sest sellel on noodikiri. Venemaa rublade abil võib teha "ekskursiooni" Moskva Kremli kirikutesse. Kuulus Hiina müür ja hiina rahvariided on kujutatud selle riigi juaanidel.

Mõni kupüür on pisike. Näiteks Vene tsaaririigi 40-rublane on kõigest 6 cm pikk, 50-rublane aga hoopis 19 cm.

Kuna kasutame raha iga päev, harjume seal oleva pildiga ega märkagi kunstniku tööd. Kuid paberrahal on ka kunstiväärtus. Kunstnike vahel korraldatakse konkursse, et selgitada, kes teeb oma riigile kõige ilusamad rahatähed.

Neile, kes on otsustanud koguda vana paberraha, soovitatakse leida kõigepealt endise Nõukogude Liidu rublasid. Eestis on liikvel palju vana saksa raha. Paberraha müüakse ka vanavarapoodides. Oma kogu võid panna postkaardialbumisse, sellisesse, millel on kiletaskud. Siis on rahatäht näha mõlemalt poolt.

Ja nüüd jälle 3 küsimust.

1. Milline Eestimaa teater on kujutatud ühel meie rahatähel?

2. Kust tuleb raha nimetus "kroon"?

3. Kas mõnes Eestimaa poest võib osta kommi Läti rahade – lattide – eest?

Põhjenda oma vastuseid. Agaramaid ootavad jälle väiksed üllatused.

Kaheksajalgade planeet

HENNO KÄO

Oled sa kaheksajalgade planeedist midagi kuulnud? Mina ka ei olnud. Ja mis asi see planeet üldse on? Noh, seda teame ju kõik, et planeet on nagu maakera. Meie armas maakera, kus me sinuga elame, on ju ka planeet. Planeete on ilmaruumis lugematu hulk. Sellepärast pole midagi imestada, et sa kaheksajalgade planeedist midagi kuulnud ei ole. Aga mina ükskord kuulsin ja tahan nüüd sullegi jutustada mõne loo. Nagu sa ise juba õigesti arvasid, elavad kaheksajalgade planeedil kaheksajalad. See pole muidugi mingi ime – ka meie planeedil elab kaheksajalgu. Tead ju ämblikke küll. Ja neid kaheksajalgu seal suurtes sügavates meredes. Aga kaheksajalgade planeedi kaheksajalad pole päris need. Õieti on nad hoopis teistsugused. Kuid mis me ikka pikalt lobiseme, hakkame aga lugudega pihta.

Risträstsõnad

Kaheksajalg Belmondo, kes oli üheksa aastat vana, lahendas risträstsõnu. Sõnad jooksid piki ja põiki, risti ja rästi, üles ja alla, vasakule ja paremale. Keeruline värk. Aga Belmondo muudkui püüdis lahendada ja asi edenes. Ainult ühte koletu pikka sõnalohet ta ei teadnud. Küsitud oli: abivahend kiiresti käimiseks. Kakkümmend kolm tähte. Esimene täht oli igatahes S. Nüüd ei jäänud küll üle muud kui vanaisa käest küsida.

Kaheksajalg Belmondo üheksakümneaastane vanaisa teadis kõiki maailma sõnu ja kindlasti ka neid, mis maailma ei mahtunud. Loomulikult teadis ta ka seda sõna, milles oli kakkümmend kolm tähte ja mille esimene täht oli S. "SEITSMEPENIKOORMASAAPAD," ütles vanaisa ühe hingetõmbega ja luges lehte edasi.

Klappis! Risträstsõnad olidki valmis. Aga selle asemel, et rõõmustada, jäi kaheksajalg Belmondo hoopis mõttesse.

Üheksa-aastase kaheksajala seitsmepenikoormasaapad

Üheksa-aastane kaheksajalg Belmondo unistas seitsmepenikoormasaabastest. Ta pidi need saama, maksku mis maksab! Ja arvata võib, et maksavad palju. Meil sinuga läheb ju tarvis ainult kahte saabast. Ja needki pole just odavad. Aga kaheksajala saapad maksavad kindlasti oma kaheksa korda rohkem.

Ega raha saa muidu kui töö eest. Belmondo hakkas ajalehekaheksajalaks. Ta müüs tänaval ajalehti. Kui vahel mõni leht üle jäi, luges ta

selle läbi. Nii võib teinekord kõvasti nalja saada. Lehest kaheksajalg Belmondo lugeski, et kusagil kaugel on planeet, kus elavad kahejalgsed. Naera või ribadeks!

Naeris Belmondo mis naeris, aga varsti oli tal suur hunnik raha koos. Mida ta aga ühestki poest ei leidnud, olid seitsmepenikoormasaapad. "Tühja kah," mõtles Belmondo. "Milleks mulle seitsmepenikoormasaapad, kui ma isegi ei tea, mis need õieti on. Õnneks on mul suusasaapad."

Ja tõesti. Milleks ühele üheksa-aastasele kaheksajalale seitsmepenikoormasaapad, kui tal on ometi suusasaapad! Belmondo tõmbas need jalga, kõik kaheksa tükki. Kui ta oli ka kõik seitse suuska alla saanud, läks ta suusatama. Ah miks seitse? Noh, üks suusk oli eelmine kord murdunud kaheksaks tükiks. Aga seda juhtub üheksa-aastastel kaheksajalgadel tihtilugu.

Illustreerinud HENNO KÄO

Armas ema

Oh ema, kallis ema,
nii armas oled sa.
Nii hoolitsevat, hella, head,
teist ema ma ei tea.

TRIIN VOLMER
Võsu Põhikoolist

Ema

Kaks väikest kimpu lilli
ma toon sul õige pea.
Oh mängi mulle pilli,
mu emakene hea.

HELEN TORN
Võsu Põhikoolist

Imbile

Mu emakene helde,
nii armas ja nii hea.
Mu ema nimi Imbi.
Kes lilled kimpu seab?
Selle kimbu sulle
kingin ma.

STEN TAUTS
Võsu Põhikoolist

Emakene

Emakene, kallis,
lilli korjan sul.

MAIKUU POSTIPAUNAS AVALDAME LUULETUSI EMAST JA KEVADEST. NAD MÕLEMAD ON JU MÕNUSAD.

Nii armas oled mulle
ja musi annan sulle.

KERLI TOOMEL
Võsu Põhikoolist

Emad

Kõik emad siin maailmas –
me soovime teile head,
teile tänuks on need read.

Me soovime, et poleks lapsi
pahu,
et emade südames oleks
alati rahu,
sest heade laste emadel on
süda nagu kevadel.

Me soovime, et emad nii palju
tööd tegema ei peaks
ja saaksid teha rohkem oma
laste heaks.

Me tahaksime teile nii palju
anda,
et teil ei oleks meie pärast
muret kanda.

GINA GUSTAVSON
Stockholmist

Kevad

Kevad on käes,
päike paistab täies väes.
Lumi suland,
vesi vulab.

Võilill õied lahti lööb,
õues ootavad meid tööd.
Tulu ei saa vaevata,
õues vaja kaevata.

KEIN EINASTE
Metsapoole Põhikoolist

Kata

Jaagu armas kassike,
piima joob ta tassi seest.

Aga kala sööb ta ka,
võid ei jäta maitsmata.

Õuenurgas põõsa all
tal on oma mängupall.

Jaagu armas Katake,
mõistagi on tema see.

Piparkooke ta ei söö,
hiirte püüdmine ta töö.

KADI VEENDE
Tabivere Keskkoolist

Minu ema

Mul on jalas ilus sokk,
ema on mul hea kokk.
Valmistab ta õhtusööki,
muudkui tormab kööki.

Ja üks lemmikasi veel –
õmblustuppa on ta teel,
õmbleb öö ja päevadki,
nii ta tunnid läevadki.

AINAR LAANEMÄE
Melliste Algkoolist

Jalgrattast ja ratturist

Kauaoodatud kevad on käes. Lõpuks ometi saab rattaga sõita. Selle mõnusa sõiduki arengulugu on üsna pikk. Ratta üks eellane on sakslase K. von Draisi poolt 1817. a. lei-

tatud nn. jooksumasin. Seda tõugati jalgadega. Hiljem leiutati õhukummid, kuullaagrid ja veel palju muud. Praegusele jalgrattale lähedase kuju ja ehituse sai sõiduriist aastal 1893.

Sellel aastal valmistati Inglismaal jalgratas nimega "Safety" (eesti keeli "Ohutus"). Seega on jalgratas juba üle 100 aasta vana.

Kus võib ja kes võib jalgrattaga sõita?

Koduhoovis võivad oma jalgrattaga sõita kõik lapsed. Väiksematel lastel on see tavaliselt kolme rattaga. Kui tasakaal käes, õpid sõitma juba päris rattaga. Uhke tunne on

küll, kui esimest korda sõidad ega kukugi.

Alles 10-aastaselt võid sõita jalgrattateel, selle puudumisel sõidutee äärmisel parempoolsel rajal. Ja kindlasti peab sul olema jalgratturi juhitunistus.

Kust selle tunnistuse saab? Igaüks oma koolist. Kuid pead eksami sooritama, muidu seda paberit ei anta. Pööret sooritades pead suutma käega suunda näidata. Seda seal, kus puudub foor.

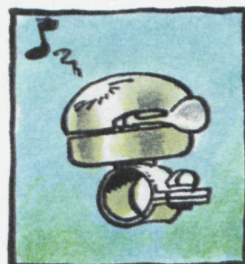
Liikluseeskirjadest tee endale selgeks: liiklusemärgid, kus ja millal võid rattaga sõita, liiklusepolitseiniku märguanded.

Enne sõitmaminekut tuleks ratas koos vanematega üle vaadata, et see ikka korras oleks.

Tasub teada, et jalgrattal peab kindlasti olema:

- korras pidur ja signaalkell
- vähemalt ühe ratta mõlemal küljel kollane helkur
- pimedal ajal või halva nähtavuse korral sõites ees valge ja taga punane tuli. Viimast võib asendada helkur.

Hea, kui sul oleks peas kiiver. Kui ratas korras, sõit ja liiklus selged, siis soovime

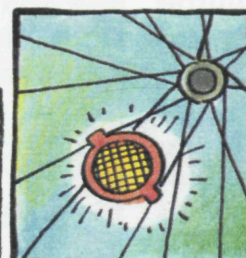
KELL

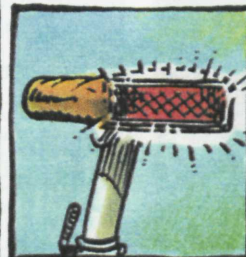
ESILATERN

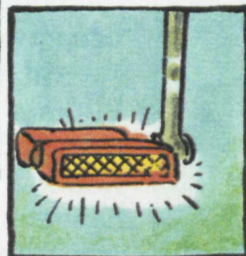
TAGALATERN

KODARAHELKUR

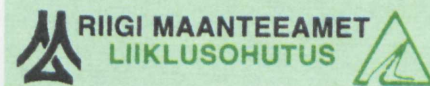

SADULAHELKUR

PEDAALIHELKUR

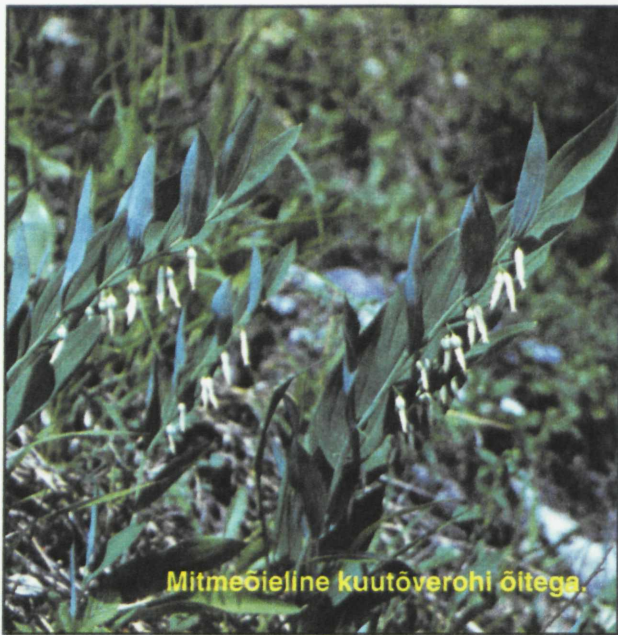
OHUTUT LIIKLEMIST!

KUUTÕVEROHI

Kuutõverohi on kena kevadine lill. Rahvas on sellele silmapaistva välimusega taimetele andnud palju nimesid. Näiteks: luuvalurohi, südamevalurohi. Niisugused nimed näitavad, et kuutõverohtu peeti arstimiks, millega saab ravida mitut haigust.

Sakslased nimetavad sama taimet oma keeles Saalomoni pitsatiks. Nime juurde käib selline seletus. Kuutõverohu maaalusel varrel on näha ümaraid märke. Need sarnanevad pitsatijäljendile. Pitsati olevat taimetele pannud kuulus juudi kuningas Saalomon. Sellega tahtnud ta järeltulevatele põlvedele meelde jätta, et kuutõverohus on peidus salapärased ter-

Mitmeõieline kuutõverohi õitega.

vistavad jõud.

Taimeteadlased seletavad nende märkide päritolu teisiti. Igal varakevadel tärkab maa-alusest varrest uus maapealne osa. Sügisel, kui maapealne vars sureb, jääb maa all tema kinnituskohale arm. Seda ongi rahvas pidanud Saalomoni pitsati jäljeks. Kui pitsatimärgid kokku lugeda, saab teada taime vanuse.

Kuutõverohu maapealne osa näeb välja tõeliselt kuninglik. Vars on ligi põlvkõrgune. Lehed asetsevad lookas varrel iseäralikult kahte viirgu rivistunult. Kevadel, kas mai lõpul või juuni algul, ilmuvad varrele suured valged õiekobarad. Tegelikult kasvab Eestimaa metsades kahte liiki kuutõverohtu. Esimesel neist – mitmeõielisel kuutõverohul – on, nagu nimi ütleb, ühes kimbus tihti rohkem kui kaks õit. Teisel liigil, harilikul kuutõverohul, on kimbus kaks õit või on õied ühekaupa. Kahel liigil saab vahet teha päris lihtsalt – õisi nuusutades. Mitmeõielise kuutõverohu õied on ilma lõhnata, hariliku kuutõverohu omad aga lõhnavad. Esimene liik on Eestis haruldasem ja kasvab tavaliselt salumetsades. Teist liiki leidub paljudes paikades.

Sügisel valmivad õitest sinakasmustad marjad. Vanasti sai nendest valmistatud rohtusid osta igast apteegist ja neid peeti headeks südamerohutudeks. Tänapäevaks on arstid välja uurinud, et marjades on küll

Harilik kuutõverohi marjadega.
Pildistanud HENDRIK RELVE

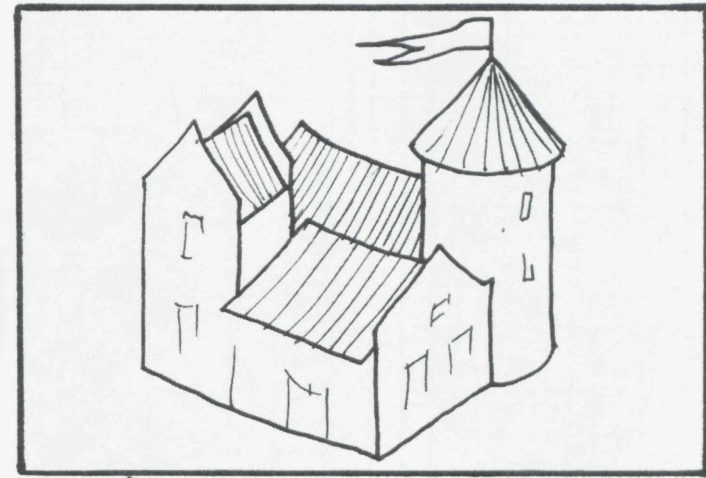
ka südant turgutavaid aineid. Kuid neile lisaks sisaldavad nad veel muid, mis on inimesele ohtlikult mürgised. Seepärast kuutõverohu marju ega muid osi arstimiseks kasutada ei tohi.

Meie ajal on juhtunud, et lapsed, kes metsamarju hästi ei tunne, on kuutõverohu vilju pidanud mustikateks ja neid sünnud. Sellest on nad saanud nii raske mürgistuse, et on sattunud haiglasse.

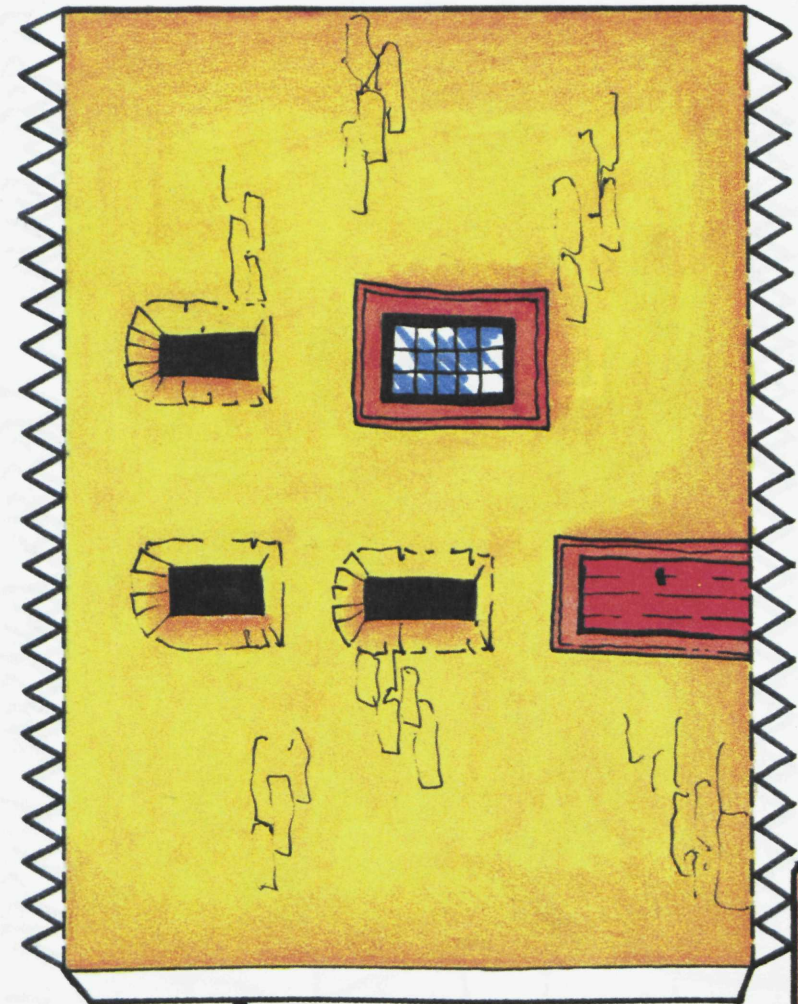
Selline see kuutõverohi siis on. Kevadel kauneid õisi ja sügisel mürgiseid marju kande.

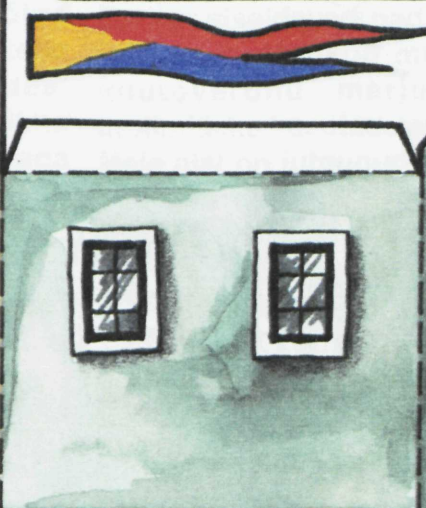
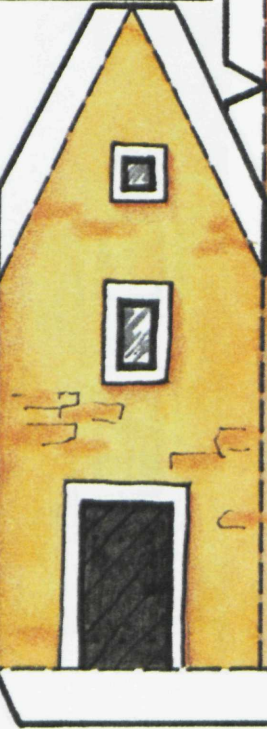
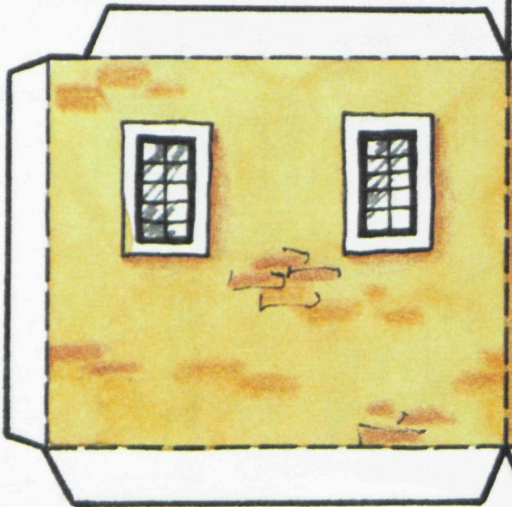
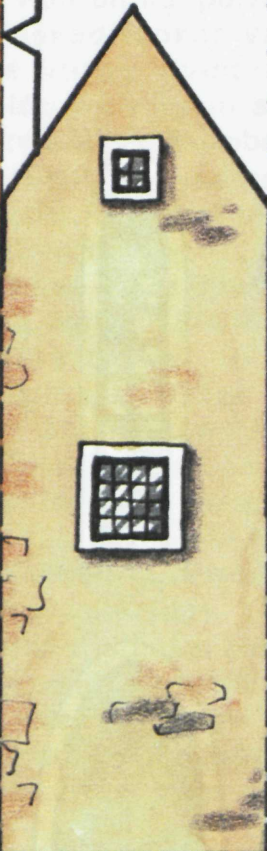
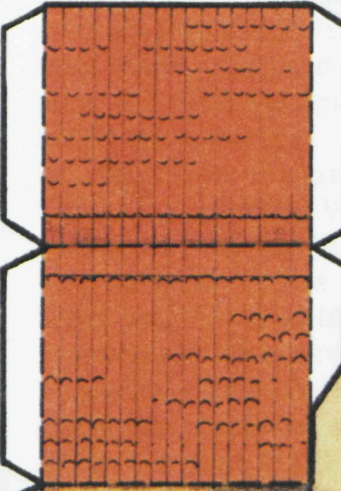
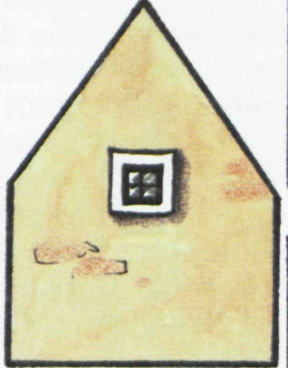
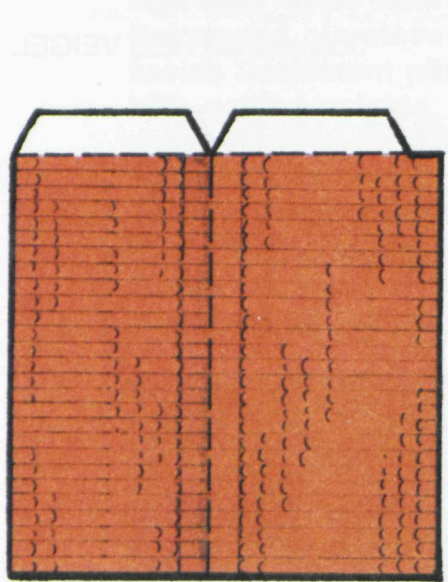
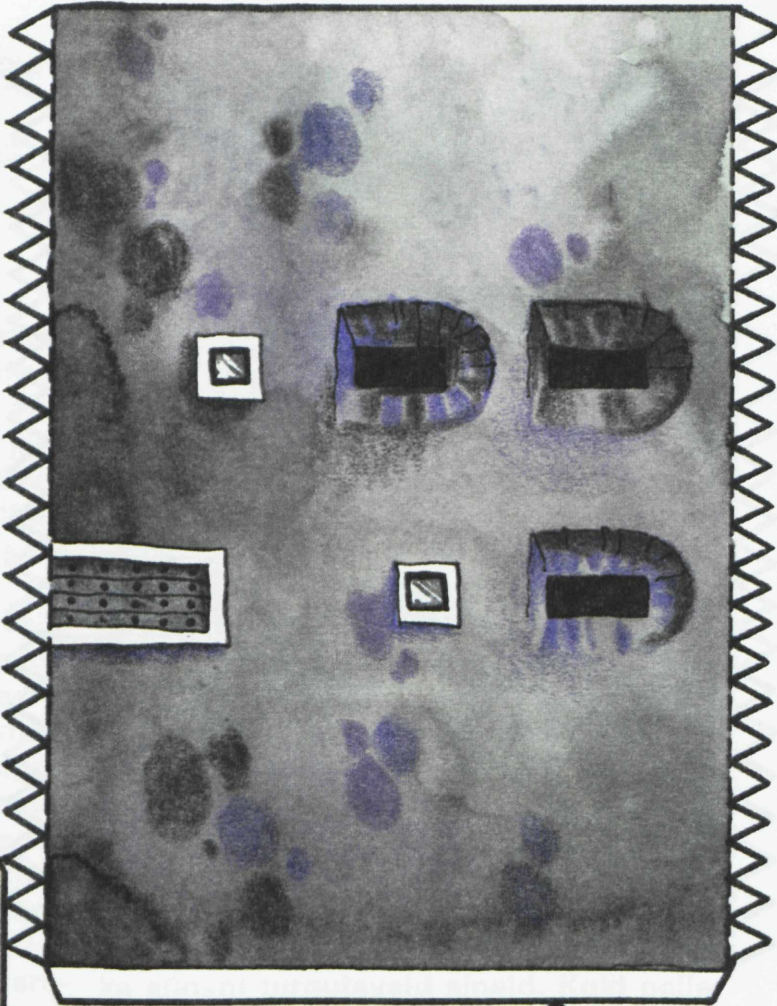
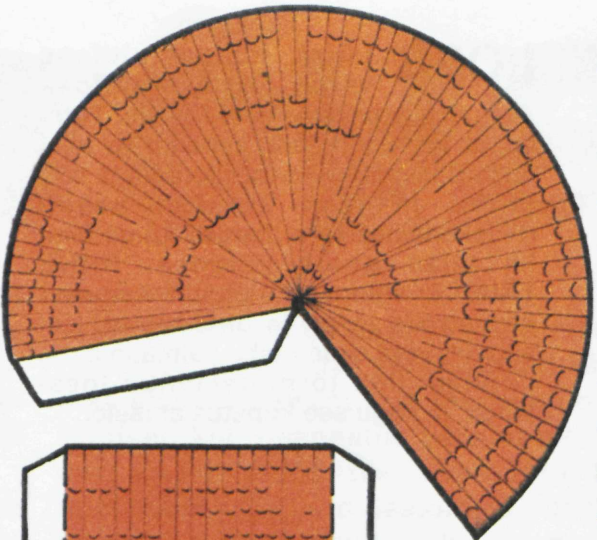
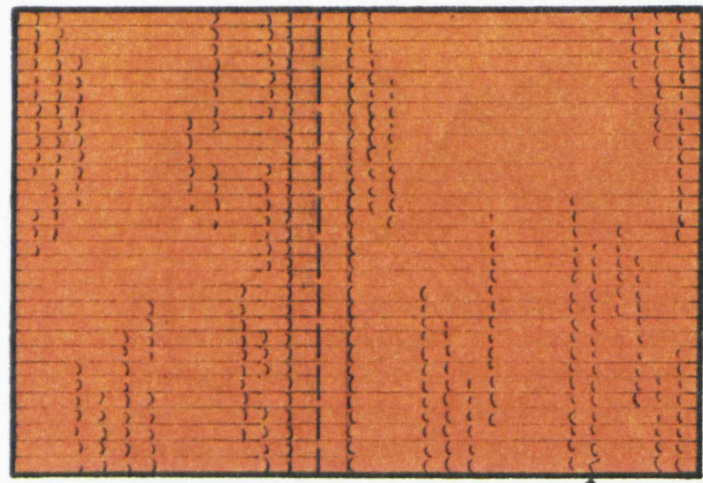
HENDRIK RELVE

LOSS Lõika muinasjutuloss välja. Tornimüüriosa liimi toruks ja pane katus peale. Tornitipust torka tikk läbi, selle külge liimi lipp. Siis murra lossi ülejäänud osa kokku ja liimi katused peale. Neljakandilise torni katuse külge liimika teise poole viiluosa. **PANE TÄHELE:** viiluosad ulatuvad katusest kõrgemale tornil ja ühel majal. Kui soovid, võid ukseid lahti käima löigata. Lõpuks liimi torni ülejäänud lossi külge ja kogu see kupatus alusele.

Joonistanud HELI VEIGEL

KUIDAS KUTSUTAKSE NEID LOOMALAPSI ?

Joonistanud PIRET SELBERG

Lasteajakiri
"TÄHEKE"

Asutatud jaanuaris 1960
ilub kord kuus

Toimetuse aadress:
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 497

Tegevtoimetaja
VIIVI VARIKSAAR
tel. 681 495

Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495

Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

Printall
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

ESIKAANEL
EVERI VÄHI
JONISTUS

HIND 7 KROONI

RAR
(4)

Tsau, sõbrad semud!

Rahu, ainult rahu! See olen ikka mina, vana hea bassu. Selliseks ehtis mu Taavi, et minagi volbriööl koos teistega tule ümber nõiatantsu vihtuda saaksin. pärast narris mind veel vampiirkoeraks.

Mai teisel pühapäeval lunisin lille müüjalt endale kena punase roosi ja kinkisin selle oma emmele. Ma pole ju ometi mingi mühkamkrants.

Maru naljakas püha on ristineljapäev. Eriti uudishimulikud pidavat öö otsa kuuse otsas istudes teada saama, mis neist edasi saab. Kohe nii suur püha on, et tööd ei tohi teha, puud ei tohi vesta, kari jäetakse lauta ja rohigi ei pidavat kasvama. Suvistepühal lastega kiigel käies sai mulle selgeks, mis on väärt kindel jalgealune.

Mis muud kui nägemiseni!

Kirjutanud ja joonistanud RAIVO TIHANOV

